

dan nogle ting. Anvendelsen af bestemmelsen udelukker ikke, at en person senere kan komme tilbage og stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet.

Så jeg deler slet ikke den bekymring, hr. Søren Søndergaard nærer i denne her forbindelse; tværtimod tror jeg, at den vil kunne hjælpe til en afklaring. I hvert fald kan man sige, at arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere, der ikke står til rådighed, altså ikke er berettiget til kontanthjælp.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 195: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med flere love. (Valgfrihed i SP-ordningen).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette forslag giver lønmodtagerne frit valg med hensyn til placering af deres SP-bidrag andre steder end hos ATP.

SP – hvad er det for en størrelse? Det er den linje, der står nederst på 3,2 millioner lønmodtagers lønseddel. Der står: 1 pct. SP-bidrag, og det er den særlige løvbundne pensionsopsparing, som blev indført for nogle år siden. Debatten i dag handler om, hvad der sker med disse penge, når arbejdsgiveren har trukket dem fra lønnen. Hvor bliver de af?

Regeringen har jo taget det første skridt til at finde pengene, og det skete, dengang SP-skatten blev afskaffet og omlagt til en egentlig pensionsopsparingsordning. I den forbindelse vil jeg gerne fastslå målene for en liberal pensionspolitik.

For det første skal det være muligt, at flest muligt sparer op til deres alderdom; for det andet skal opsparingen give det størst mulige afkast; for det tredje skal den samlede opsparing i samfundet øges; og for det fjerde skal flest muligt have indflydelse på anbringelsen af deres pension. Frit valg er en form for udvidelse af vort demokrati.

Kl. 14.40

De samlede pensionsmidler udgør omkring 1.400 mia. kr. De 400 mia. kr. er anbragt i de private pensionsordninger, pensionsforsikringselskaber og banker, hvor borgerne har en vis indflydelse på investeringerne, men de sidste 1.000 mia. kr. er bundet i de løvbundne ordninger som ATP, SP, LD og i de nye arbejdsmarkedspensioner, og her er spørgsmålet, hvordan man som lønmodtager øver indflydelse disse steder. Det føler Venstre er et stort og påtrængende spørgsmål. Er disse penge under demokratisk kontrol? Er de mange milliarder kroner ikke nærmere overladt til nogle få håndfulde bestyrelser, som – selv om de er nok så kompetente og erfarne – er en betydelig magtfaktor, en magt, som endda bygger på borgernes egne penge?

Det er jo derfor, frit valg-ideen er kommet på banen. Det er en måde at videreudvikle vort demokrati på. Man kan som borger så at sige stemme med fødderne. Er man ikke tilfreds med duften i bageriet, så kan man skifte bageri. Vi har indført frit valg, når det gælder ældrepleje, plejehjem, daginstitutioner, børnepasning, skoler, hospitalsbehandling, høreapparater osv. Frit valg indgår i den kulturrevolution, regeringen har sat i gang.

Dette forslag vil give os mulighed for fra 1. januar 2005 at flytte vort SP-bidrag til forskellige former for investeringspuljer, til et andet pensjonselskab eller til bankens ordninger.

ATP skal holde snor i, at dette sker forsvarligt, så pengene så at sige ikke forsvinder ud i den blå luft – man kan altså ikke gå ned til sin cykelsmed og bede ham om at placere pengene – og ATP skal sørge for, at der er snor i SP-opsparingen, også når den skifter hænder mellem flere forskellige pensjonselskaber.

Venstre vil gerne understrege, at dette er et tilbud – man kan fortsat vælge at lade sine penge stå hos ATP – og vi gør os ingen illusioner

om, at borgerne altid vælger et pensionselskab, som altid er bedre end ATP-forvaltningen. Vi mener, det afgørende er, at borgerne ved, at de selv kan tage en del af ansvaret; de har friheden. Dette er en kvalitet i sig selv.

Venstre støtter derfor lovforslaget. Vi mener, at lovforslaget ligger i forlængelse af de andre frihedsrettigheder, vi i disse år er ved at gennemføre for lønmodtagerne, f.eks. retten til deltidarbejde og retten til fagforeningsfrihed.

Lønmodtagerne kræver i disse år større selvbestemmelsesret; de ønsker indflydelse på deres eget liv. Derfor er det kun rimeligt at indføre ret til frit valg af placeringssted for SP-bidraget.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det var jo en meget ideologisk tale, det var en tale, der handlede om principper og om principperne for frit valg. Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Hvis det nu viser sig, at der i denne her konkrete sag er nogle hensyn, der skal vejes op mod hinanden, hvad vejer så tungest: det principielle omkring det herlige for Venstre at se ved det absolut frie valg eller det praktiske faktiske, som også handler om f.eks. administrationsomkostninger? Hvor går grænsen for det principielle skoleridt, om jeg så må spørge?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Flemming Oppfeldt, hvad det her forslag kommer til at koste for lønmodtagerne. Jeg kan konstatere, at Venstre er stærkt optaget af retten til at gå konkurs og miste alle sine penge. Jeg troede kun, det var ude i Farum, sådan noget foregik.

Hvorfor er Venstre så stærkt optaget af at skabe en model, der gør, at alle sparepengene kan være væk, den dag man skal på pension?

Der kunne være nogle lønmodtagere, der måske havde interesse i en sådan sag, og derfor vil jeg gerne spørge, hvad Venstre mener det her forslag kommer til at koste i penge. Hele ordningen skal jo administreres.

Hvorfor skal alle de mennesker, der ønsker, at ATP skal administrere deres penge på den måde, som det sker i dag, være med til at betale for et eventyr, som ingen aner, hvor ender henne, og hvor de kan risikere, at alle pengene er væk? Det kan måske koste flere hundrede millioner kroner.

Jeg regner med, jeg kan få det konkrete svar af Venstres ordfører: Hvad vil det koste administrativt at sætte sådan et skørt system som det her i gang?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstod, at det her handlede om intet mindre end frihed – det er jo stort – friheden til at vælge, hvor man vil placere sine pensionsmidler. Det her er en fundamental diskussion om frihedsrettigheder. Dertil var jeg meget glad.

Men så hørte jeg, hvordan liberalisterne i Venstre alligevel ville begrænse frihedsrettighederne, for lige pludselig sagde hr. Oppfeldt, at cykelsmeden ikke ville få lov til at råde over midlerne. Hvad har cykelsmeden nu gjort? Hvorfor må cykelsmeden ikke foretage investeringerne? Eller bageren eller købmanden? Hvad er det for et utilbørligt indgreb, Venstre vil lave dér, i folks ret til at få hvem som helst til at administrere deres penge? Kan vi ikke få en forklaring på dette grove overgreb på frihedsrettighederne?

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror på en eller anden måde, at Enhedslistens ordfører misforstod det her, for vi vil jo netop kæmpe for cykelsmedens ret til at placere sine penge, men det skal selvfølgelig være hos nogle, der ved, hvordan man skal forvalte sådan nogle midler. Vi vil altså ikke kæmpe for cykelsmedens ret til at placere dem hos en anden cykelsmed, men vi vil godt kæmpe for cykelsmedens ret til at placere sit SP-bidrag et andet sted end i Hillerød hos ATP, nu vil jeg ikke nævne et bestemt navn, men f.eks. gerne i en bank eller et andet pensionsforsikringsselskab. Det er det, vi vil kæmpe for.

Der er jeg så tilbage ved Socialdemokratiets mere principielle spørgsmål: Hvor går grænsen? Grænsen går jo dér, at vi skal have en orden, hvor folk bliver mere aktive deltagere og kan placere deres penge, men også så pensionerne vokser. Det synes vi er en fornuftig grænse.

Socialdemokratiets medordfører sagde, at det her var et skørt system. Jeg mener, at Socialdemokratiets egentlige ordfører i dag har udsendt en pressemeddelelse, hvor Socialdemokratiets ordfører siger, at der skal være mere valgfrihed, og det siger den anden ordfører for Socialdemokratiet er et skørt system. Jeg er meget forvirret.

Socialdemokratiet har lagt op til i dag, at Socialdemokratiet arbejder med en reform, hvor der bliver mere valgfrihed med de her pensioner, og så siger den anden socialdemokratiske ordfører, at det er et skørt system. Det kunne være, de to socialdemokratiske ordførere skulle diskutere med hinanden og prøve at få noget orden i Socialdemokratiets toer uden styrmand.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes jo, det bliver værre og værre. Ikke alene oplever vi her et groft overgreb på den frihedsret, der består i, at man kan vælge, hvem man har lyst til, til at placere éns pensionsmidler, men vi oplever også et fuldstændig utilsigtet ekspertvælde.

Det er jo ikke længe siden, vi så Venstre gå til kamp mod eksperterne, men nu stiller man som krav for, at folk kan få lov til at administrere éns pensionspenge, at de skal have forstand på det. Jamen det er da helt utilstedeligt. Hvorfor skal folk dog have forstand på det? Skal eksperteriet og forstanden gå over det frie valg? Hvorfor kan folk ikke bare få lov at vælge fuldstændig frit, hvad de vil gøre med deres pensionsopsparring? Hvorfor skal der være nogen som helst begrænsninger ifølge Venstres opfattelse? Hvad er grunden? Lad os dog få den.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg takker for svaret. Det kunne jeg ikke rigtig bruge til noget, for det er jo i virkeligheden næsten det samme som at sige, at hvis et nyt system medfører f.eks. administrationsomkostninger, som er på 70 pct. eller 80 pct. eller 90 pct. af det indestående, man har, så er det o.k., for der er stadig fremdrift i pensionsopsparringen.

Det, jeg spørger om, er: Hvordan skal man ride den principielle hest, som man gerne vil ride, hvis man samtidig skal skæve til virkelighedens verden?

Det fører mig over til det næste. Jeg har nu forstået, at det simpelt hen er noget, man kan vælge til og fra, og at det er et spørgsmål om frihedsrettigheder. Indbefatter frihedsrettighederne, at man kan sige fra over for øgede administrationsomkostninger, som bliver påført én, fordi der er nogle andre, der ønsker at vælge frit?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har jo fået ordet, fordi formanden har givet mig det. Så jeg er i min gode ret til at stille spørgsmål til Venstres ordfører, og Venstres ordfører burde jo så, synes jeg, svare på de spørgsmål, der er relevante for sagen, og ikke en hel masse anden polemik.

Jeg spurgte: Hvad koster det administrativt at gennemføre et sådant system? Og jeg kaldte det et skørt system, fordi jeg kunne forudse, at de mennesker, der ikke bruger ordningen, kommer til at betale for et eventyr, for at nogle kan gå konkurs. Det er det, jeg kalder et skørt system.

Kl. 14.50

Vil hr. Flemming Oppfeldt ikke forklare her, hvad det her eksperiment koster? Hvad koster det at gennemføre den ordning her? Det må da være en væsentlig forudsætning, at kontohaverne ved, hvad de risikerer at blive udsat for af øgede administrative omkostninger for sådan et frihedseksperiment.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Mit svar til Enhedslisten er selvfølgelig, at der skal være frit valg mellem at placere sine pensioner hos alle, der er i stand til at forvalte sådan noget, banker, forsikringsselskaber, investeringspuljer, og lade dem stå i den nuværende SP-ordning forvaltet af ATP. Det er den frihedsgrad, vi går efter, og alle skal have den frihed: cykelsmeden, bageren, alle.

Til Socialdemokratiet, som jo på den ene side godt verbalt vil noget med noget valgfrihed, men i virkeligheden ikke vil ryste betonen af sig: Det her drejer sig jo om, at lønmodtagerne har nogle, der, når de forlanger at få flyttet deres penge, gider trykke på en knap og flytte penge. Det er vel ikke urimeligt at forlange, at man kan gøre det med sine egne penge.

Hvad kommer det til at koste? Ja, som det ligger i overslaget i lovforslaget, kommer det til at koste, så vidt jeg kan regne ud, for 3,2 millioner lønmodtagere med en 5-årig afskrivningsperiode, 125 mio. kr. Det kommer til at koste 39 kr. i etableringsomkostninger fordelt over 5 år. Det er under en tier pr. år i etableringsomkostning. Det synes jeg ikke er nogen særlig stor omkostning: under 10 kr. for at indføre valgfrihed.

Formanden:

Fru Lene Jensen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil gerne have lov at gentage det spørgsmål, jeg ikke fik noget svar på: Indbefatter Venstres definition af frihedsrettigheder, når vi taler om valgfrihed i pensionssystemerne, frihed til at sige fra over for øgede administrationsomkostninger, som bliver påført én, fordi nogle andre måske vil bruge muligheden for valgfrihed? Har man den mulighed ifølge det her forslag, eller har man ikke? Og hvis svaret er nej, at det har man ikke – sådan har jeg læst forslaget – er det så i virkeligheden ikke nærmest en voldtægt af folks frihedsrettigheder, at de bliver påført omkostninger, som de ikke har bedt om?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har to spørgsmål til hr. Flemming Oppfeldt. Det første drejer sig om det rimelige i, at folk – uanset at de regnestykker måske er meget lidt valide – der ikke har bedt om at få en anden ordning end at få ATP til at administrere pengene, bliver pålagt en yderligere omkostning på grund af Venstres forslag. Er det rimeligt, at man påfører mennesker, der ikke har ønsket en puljeordning eller noget som helst andet af Venstres projekt, at de skal være med til at betale for nogle andre?

Og så vil jeg godt spørge, om hr. Flemming Oppfeldt er bekendt med, at udarbejdelse af sådanne systemer kan løbe op i mange penge, og om det ikke er korrekt, at man eksempelvis i Sverige har forsøgt at lave et sådant system, der endte med at koste 1 mia. kr. Så de tal, hr. Flemming Oppfeldt nævner, er meget tvivlsomme, for det er meget, meget vanskeligt at fastslå, hvad det konkret kommer til at koste at gennemføre en sådan ordning.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

De tal, jeg har refereret vedrørende etableringsomkostningerne, er udelukkende, hvad der ligger i det lovforberedende materiale, intet andet; jeg har ikke henvist til nogle svenske tal, og hvor hr. Bjarne Laustsen ellers er gået hen.

Men sådan mere om det principielle: Vi ønsker, at folk skal kunne flytte deres pension i videst muligt omfang. Venstre ser med tilfredshed, at man inden for arbejdsmarkedspensionerne er gået i gang med at lave nogle forskellige puljer og øget valgfrihed. Jeg har også læst Socialdemokratiets ordførers pressemeddelelse i

dag på den måde, at Socialdemokratiet ønsker en vis form for valgfrihed.

Kl. 14.55

Man kan jo stille det spørgsmål, og det er det, vi ønsker at imødekomme på den her måde: Det, at man ikke er tilfreds med en investering i sit pensionsselskab, hvordan reagerer man på det? Hvis man ikke er tilfreds med en bestemt investeringsprofil eller et bestemt afkast, hvilken frihed har man så til at øve indflydelse på det? Kan man sige fra i dag? Nej, det kan man ikke. Det er den mulighed, vi giver, at man kan sige fra og flytte pengene et andet sted hen, få en anden profil, få et andet afkast, få noget andet, man støtter.

Der skal være brevpapir i en pensionskasse og være nogle grundomkostninger, som alle er med til at dække, og den samme problemstilling gør sig gældende her. Det er klart, at det at gå ind og gå ud også er en grundomkostning, en facilitet, som skal være til stede i et ordentligt, fremtidssikret pensionsinstitut.

Formanden:

Den næste ordfører er fru Lene Jensen.

Lene Jensen (S):

Det her lovforslag kommer ikke som nogen overraskelse; faktisk er det annonceret i regeringsgrundlaget i det afsnit, der handler om frihed på arbejdsmarkedet, og skal man tro regeringsgrundlaget – og det skal man vel – er det her blot en forløber for, hvad vi i øvrigt kan vente os på pensionsområdet.

I Socialdemokratiet skriver vi ikke pressemeddelelser om det her, men vi har en afslappet holdning til valgmuligheder inden for pensionsordninger. Det kan være udmærket f.eks. at kunne vælge mellem puljer, sådan som man gør det i Lønmodtagernes Dyrtidsfond og har gjort det i årevis, ikke fordi sandsynligheden for større afkast er særlig stor, men fordi det kan være fint nok at have en strategi for anvendelsen af sine egne midler.

Men der er god grund til at være opmærksom på utilsigtede effekter af øget valgfrihed. Den må ikke føre til brud på den solidaritet, der kan være mellem henholdsvis mænd og kvinder – kvinder lever længere – og henholdsvis gode og dårlige liv i mange pensionsordninger, der handler om andet end opsparing.

Der kan også være samfundsøkonomiske elementer at forholde sig til. Og så må øget valgfrihed heller ikke føre til, at opsparingen kan svin-

de alt for meget ind. Det vil være skidt for den enkelte, men så sandelig også for samfundsøkonomien. Svindet kan opstå ved dårlige investeringsbeslutninger over hele ens pensionsformue eller ved stærkt øgede administrative omkostninger.

Det her lovforslag handler så om, at man skal have frihed til at vælge mellem at placere sine penge i en investeringspulje eller placere dem et andet sted. Sidstnævnte frihed begrænses dog af, at der stadig skal være en særlig konto og samme udbetalingsvilkår, som er gældende for SP, der ikke flyttes, for man skal dog også kunne lade sine penge stå, som de hidtil har gjort.

Det lyder jo meget godt, men i realiteternes verden er der altså en væsentlig hage ved det her forslag, for der skal i den grad betales ved kasse 1 for friheden. Hvor meget der skal betales, står ikke klart, og det står sådan set at læse i forslagens bemærkninger, at det er det ikke for indeværende muligt præcist at sige noget om. Men at det er et ganske betydeligt beløb, er der til gengæld ikke tvivl om.

Der vil bl.a. være en række omkostninger for de borgere, som konkret vælger at bruge friheden til at flytte rundt på pensionsmidlerne, f.eks. i form af gebyrer; det er o.k., men man må bare sige, at med en gennemsnitlig SP-konto, som der kun står 9.000 kr. på, kan det meget hurtigt blive relativt dyrt.

Derudover er der udviklingsomkostningerne, som anslås til at være omkring 123 mio. kr. ATP, som skal spille en hovedrolle i denne her forbindelse, skriver i deres høringssvar, at det er sådan cirka. Det kan blive 25 pct. billigere, men det kan også blive 100 pct. dyrere. Så det er altså et eller andet beløb derimellem.

Hertil kommer omkostninger i forbindelse med øget information om frihedsmulighederne, generelle driftsomkostninger osv., som der slet ikke er sat størrelse på i lovforslaget.

I Sverige, hvor man har gjort noget, der ligner, hvis man skal tro høringssvarene, har det kostet næsten 1 mia. kr. at lave det her – godt nok svenske kroner, men alligevel. Og udgifterne til information osv. er et tocifret millionbeløb hvert år.

Så kan man sige, at det er o.k., at det koster kassen at flytte rundt på sine penge; friheden har jo sin pris. Men i og med at det bliver alle, der skal betale, og ikke kun dem, der ønsker valgfriheden, rummer forslaget altså også et væsentligt element af tvang for alle dem, der er godt tilfredse med den nuværende ordning, og

som ikke ønsker deres pensionsmidler ædt op af dyr administration.

Derfor virker det, som om det her forslag er skrevet under parolen: frihed for enhver pris, sådan helt bogstaveligt. Og det er ikke acceptabelt for os. Det mindste, man må kunne forlange, er vel, at de, som ønsker denne her valgfrihed, også betaler for den. At påtvinge alle stigende omkostninger, for at nogle – som meget vel kan vise sig at være få – kan få mere frihed, er et klassisk godt eksempel på, hvad der sker, når ideologien sejrer over den sunde fornuft.

Det er derfor, jeg mener, man må veje fordele og ulemper op mod hinanden. På vores vægtskål tæller det for tungt, at andre skal være med til at betale for, at nogle kan få de her valgmuligheder, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Jeg skulle hilse mange gange fra både De Radikale og SF og sige, at det kan de heller ikke.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tager ordet for lige at prøve at finde ud af, om jeg i det hele taget har brugt det rigtige nyhedsbureau. Jeg har slået op under noget, der hedder dagensnyhed@socialdemokratiet.dk, og det kan godt være, det virkelig er dagens nyhed, jeg har fat i her. Jeg vil prøve at citere lidt fra dagens nyhed. Det er en Lene Jensen, som bliver refereret i dagens nyhed, og der står:

»Jeg kan godt forestille mig større valgfrihed, fx i form af forskellige puljer, hvor folk kan placere deres penge.«

Jeg bliver rigtig nysgerrig nu. Det forslag, vi drøfter her, drejer sig dels om, om man kan flytte sine penge ud af SP, men det drejer sig også om etableringsomkostninger ved at etablere sine egne puljer. Det koster 40 mio. kr.

Er Socialdemokratiet tilhænger eller modstander af, at den udgift bliver fælles for alle SP-indehavere?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Fru Lene Jensen fik det til at lyde, som om folk nærmest blev ruineret på grund af de omkostninger, der er forbundet med at etablere en valgmulighed for folk, og fru Lene Jensen fik det også til at lyde, som om man overhovedet ikke anede noget som helst om, hvilke omkostninger der bliver tale om.

Jeg vil gerne spørge fru Lene Jensen: Er det ikke rigtigt, at man skal sondre mellem etable-

ringsomkostningerne og de fremtidige driftsomkostninger? Er det ikke også korrekt, at det, for så vidt angår driftsomkostningerne forbundet med de flytninger, der finder sted, kun vil være dem, som vælger at benytte sig af flytningerne, der skal betale for dem?

Det er den omkostning, man ikke kan vide med sikkerhed hvad beløber sig til, men man siger dog, at flyttegebyret, hvis man skal helt ud af ATP, forventes at kunne holdes under 200 kr., og så vil der være et mindre gebyr i forbindelse med senere overførsler; gebyr i forbindelse med valg af investeringspuljer via nettet kommer til at udgøre mindre end 20 kr. pr. valg, mens det, som alle kommer til at betale for, at alle har valgmuligheden, beløber sig, som hr. Flemming Oppfeldt sagde, til sådan ca. en tier om året i 5 år. Det er jo ikke mange penge.

Formanden:

Så får fru Lene Jensen ordet for at svare.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Nu gik det op for mig, hvad det var; det er simpelt hen en halvgammel nyhed, som hr. Flemming Oppfeldt sådan set ikke engang havde behøvet at hoppe på nettet for at finde, han kunne bare have hørt efter, hvad jeg sagde i min ordførertale, for der sagde jeg jo rent faktisk, at vi synes, det kan være en fin idé med puljer, hvis man nu har lyst til at støtte foretagender, som har nogle etiske overvejelser om, hvad de render rundt og laver, eller hvad det nu kan være. Det synes vi er fint nok.

Men vi har altså også den holdning – og jeg beklager, hvis den ikke er skrevet ind i den fire linjer lange nyhed, der er udsendt for en uge eller 10 dage siden – at det er dem, der bruger de her muligheder, som også må betale for dem. Det er faktisk meget principielt for os i forhold til det der med valgmuligheder og frit valg, som på mange måder kan være helt fint, at det ikke går ud over andre. Og det går jo ud over andre, hvis andre skal være med til at betale gildet.

Hr. Lars Barfoed har fuldstændig ret i, at der er etablering og der er drift, og jeg hilser det velkommen, at gebyrerne på driftssiden rent faktisk bliver rettet mod dem, der i givet fald vil bruge det her. Men der er jo andre driftsomkostninger end selve flyttehandlingen; der er f.eks. hele informationssiden i forbindelse med, at lønmodtagerne skal have et grundlag for eventuelt at foretage de her valg.

Jeg anerkender, at der er den skelnen, men jeg anerkender stadig væk ikke, at det er rimeligt, at folk, der ikke har lyst til at bruge det her system, men som hellere vil overlade deres penge i de professionelle investorerers hænder, skal betale for, at andre skal have valgmuligheder.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes, det er den mest nidkære socialdemokratiske vogten over 10 kr., jeg nogen sinde har oplevet. Jeg tror, der ligger en helt anden dagsorden bagved. Jeg tror simpelt hen, det er, fordi man ikke ønsker at lave tingene om, man ønsker ikke at give borgerne valgfrihed.

Lad mig prøve med et helt præcist eksempel: Lad os sige, at man får lavet sådan en etisk pulje, som vi her taler om, og lad os nu sige, at det drejer sig om investering hos pelsdyravlere, der ikke pels deres dyr, men lader dem dø en naturlig død, og lad os så sige, at jeg bliver den allerførste, der vil investere mine penge i det. Ifølge fru Lene Jensen skal jeg så, hvis jeg er den allerførste og den eneste, betale 40 mio. kr.

Kl. 15.05

Det er da ikke en måde at stille tingene op på. Der må da være noget, der er etableringsomkostninger i en virksomhed, som hele virksomheden dækker. Det er da heller ikke den første, der går ind og køber en hakkebøf hos købmanden, der betaler hele købmandens dybfryser. Det er da simpelt hen noget, der er opfundet til lejligheden. Jeg synes, det er skammeligt.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Fru Lene Jensen: SP-ordningen har været administreret af ATP-huset eller dem, der nu sidder og passer SP-ordningen. Der har ikke været mulighed for den enkelte til at vælge en pulje at investere i, og man har selvfølgelig fået trukket et administrationsgebyr af sine SP-indbetalinger. Vi er også alle sammen blevet trukket, når der har været kurstab. Man har ikke haft mulighed for at vælge en pulje, der har været mere sikker mod kurstab.

Det har man, hvis man nu har penge i et pengeinstitut i en pensionsordning. Så kan man vælge sikre puljer, der ikke giver så store kurstab. Men banken trækker alligevel et administrationsgebyr. Hver gang de kommer med en ny pensionspulje, man kan få mulighed for at investere pengene i, trækker de automatisk et administrationsgebyr, uden at folk sådan rigtig bli-

ver spurgt: Vil I nu være med til at betale for den nyordning, vi laver her?

Nu bliver der inden for SP også mulighed for, at den enkelte selv kan vælge en investeringspulje, som man kan investere i, og så er det også rimeligt, at SP trækker administrationsgebyr til de forskellige puljer. Det er en naturlig ting. Sådan er det alle steder, også i de pensionsordninger, som fru Lene Jensen selv har i banken – hvis hun har nogen. Det skal jeg selvfølgelig ikke kunne udtale mig om, da jeg ikke kender fru Lene Jensens økonomi.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg takker dels for stilkarakteren fra hr. Oppfeldt og for interessen for min privatøkonomi fra hr. Bent Bøgsted. Det er jo altid dejligt at være interessant på den måde.

Til hr. Flemming Oppfeldt omkring nidkærlighed over 10 kr.: Vi ved ikke, hvad beløbet er. Når der i ATP's hørings svar – det er sådan set dem, der skal lave arbejdet – står, at der er en usikkerhed på op til 100 pct. i forhold til bare den del af det, der handler om den tekniske etablering. Når vi ved, at man i Sverige har måttet til lommerne i milliardklassen for at lave noget, der ligner det her, og når vi i øvrigt ved, hvad der somme tider er sket med hel- og halvoffentlige edb-systemer, som har skullet laves fra grunden på omkostningssiden, så synes jeg, det er en smule flot at blive ved med at slynge omkring sig med den dér tier.

I øvrigt kan man jo sagtens lave systemer, der gør, at man ad åre får afskrevet de omkostninger, der er i forhold til dem, som så bruger systemet. Det er rent faktisk det, man har gjort i LD. Der betaler man for valgfriheden, hvis man ønsker at bruge den. Og det er jo der, jeg er meget krænkede på folks vegne over, at de får brudt deres frihedsrettigheder til at sige fra over for det her, nemlig hvis det tvangselement, som er i det her forslag, kommer igennem.

Må jeg så sige til hr. Bent Bøgsted: Jeg er jo enig i, at det kan være fint med puljer – det var det, jeg sagde i min ordførertale, og det er det, jeg har sagt ved andre lejligheder. Jeg er uenig i, at man på den måde pålægger øgede administrationsomkostninger, for når det bliver sagt, at man så trækker pengene fra SP, så nej, man trækker pengene fra hr. Bent Bøgsteds konto og fra min konto og fra alle de andre konti, som i forvejen er kommet til at se anderledes ud, fordi hr. Bent Bøgsted har lagt stemmer til at afskaffe

det solidariske element, der var i SP-ordningen, da den blev oprettet.

Det er jo ikke penge, der kommer sådan. Det er pensionsmidler, som går til administration, og derfor synes jeg, at folk bliver snydt, hvis det her går igennem.

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Der kan siges meget om det her, men i Dansk Folkeparti har vi nu altid betragtet SP-bidraget som en begrænsning i lønmodtagerens indkomst. Det kom til at virke som en ekstra form for skat her og nu, og det gjorde det af den grund, at lønmodtagerne ikke selv fik indflydelse på, hvad der skete med SP-bidraget.

Vi så allerhelst, at der ikke var noget, der hed SP-bidrag. Det bør være op til den enkelte lønmodtager selv at bestemme, om der skal ske en opsparing, og hvor den opsparing i så fald skal placeres. Det er det mest rimelige.

I forbindelse med finanslovforhandlingerne for 2002 blev der enighed om, at regeringen skulle se på muligheden for at give borgerne større indflydelse på placering af SP-bidraget.

Kl. 15.10

Det er det, der sker med denne lov. Det giver mulighed for, at den enkelte kontohaver selv kan vælge en investeringspulje via SP-valg. Det kan ske under den hidtidige investeringsforvalter, som er ATP, eller der kan vælges en helt anden.

Der gives også mulighed for helt at flytte pengene væk fra ATP, men det skal så ske efter de samme regler for SP som hidtil.

Indbetaling til SP vil ske efter det nuværende opkrævningssystem, så arbejdsgiveren ikke bliver berørt af den enkeltes valg. De, der ikke ønsker at ændre konto eller investeringsprofil, fortsætter jo så i SP-basis, der er en videreførelse af de nuværende regler.

Når vi ikke kan få SP-ordningen afskaffet, i hvert fald på nuværende tidspunkt, er det her den bedste løsning.

Der er dog et par ting, som vi vil se nærmere på. Vi er sådan lidt forundrede over datoen for den enkeltes mulighed for at flytte kontoen. Den er sat til 1. januar 2005. Efter vores mening virker det som urimelig lang tid, men det kan da godt være, at ministeren kan begrunde noget nærmere, hvorfor det skal vare så lang tid, inden den valgmulighed kommer.

Det andet, som vi godt ville have en nærmere redegørelse for fra ministeren, er omkostningerne, der forventes at være 120 mio. kr. minus en usikkerhed på 25-100 pct. Vi vurderer sådan set, at det må kunne præciseres mere nøjagtigt, og vi forventer, at ministeren vil komme med en nærmere redegørelse om de punkter også.

Desuden skal vi have den billigste løsning administrativt for den enkelte kontohaver. Det skal ikke være sådan, at SP eller ATP kan begynde at tjene penge på at administrere denne her konto. Det skal kun være de strengt nødvendige omkostninger, der skal trækkes på den konto, men vi ser frem til ministerens redegørelse, og så støtter vi lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg synes jo altid, det er befriende, at man har nogle helt afgørende punkter, man vil spørge ind til, men at man i øvrigt støtter det. Vi får jo en udvalgsbehandling, hvor vi skal muntre os med det her, hvor vi helt præcist skal have af-dækket, hvad det går ud på, og det ville da være forfriskende, selvfølgelig, hvis der så ikke er nogen, der åler hinanden for, at nogle måske skifter synspunkter undervejs.

Det, jeg bare vil spørge om, har sådan set ikke så meget med alle de der principper med valgtvang at gøre og alt det andet. Det er: Når nu hr. Bent Bøgsted i virkeligheden i sine hede-ste drømme ønsker sig denne her ordning afskaffet, synes hr. Bent Bøgsted så ikke, det er en smule ekstravagant at sætte et udviklingsarbejde i gang, som koster et trecifret millionbeløb af en eller anden størrelsesorden, og som i øvrigt først skal virke om flere år? Er det sådan, hr. Bent Bøgsted driver sin privatøkonomi? Det synes jeg da kunne være interessant at høre om, nu, hvor hr. Bent Bøgsted var så venlig at spørge til min.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det problem kan vi egentlig ordne ganske enkelt. Fru Lene Jensen er uforstående over for, at vi vil sætte det i gang, og at vi egentlig hellere vil have det afskaffet.

Hvis fru Lene Jensen kan samle flertal for at stoppe det her, så er det fint med os, men det er jeg også sikker på at fru Lene Jensen ikke er indstillet på. Fik vi afskaffet det her; så var der ingen problemer, så var der ikke noget med nogle ekstraomkostninger, og så var der ikke noget

med, at der blev trukket noget fra hver enkelts konto og i hele den dur dér. Men det er jo ikke lige det, fru Lene Jensen vil.

Formanden:

Fru Lene Jensen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jamen der er faktisk noget, jeg godt kan skabe flertal for, hvis hr. Bent Bøgsted vil hjælpe mig, og det er at føre denne her ordning tilbage til det tidspunkt, hvor den var solidarisk, hvor det var de lavtlønnede, der fik mest ud af det her, og hvor det ikke er som nu, hvor det er de højt-lønnede, der får mest ud af det. Det vil jeg kunne skaffe flertal for så hurtigt, så hr. Bent Bøgsted vil blive begejstret, hvis han ellers vil være med.

Men det, jeg bare spørger om, er: Når man nu i virkeligheden ønsker denne her ordning hen, hvor peberet gror, så er det vel det, man arbejder for. Og er det så ikke lidt ekstravagant at sige til alle de der folk, som har deres 9.000 kr. eller 7.000 kr. på denne her opsparingskonto: Og i øvrigt skal I altså afsætte nogle flere til at lave nogle administrative systemer, som forhåbentlig kommer til at virke, medmindre vi altså får magt, som vi har agt, fordi så afskaffer vi det hele, og så er det penge ud ad vinduet.

Jeg ville bare gerne have en eller anden overvejelse over, hvorvidt det er en rigtig snedig måde at drive politik på eller ej.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Fru Lene Jensen: Det her er rigtig snedigt at give den enkelte SP-indbetaler retten til selv at være med til at administrere sine egne penge.

Formanden:

Fru Lene Jensen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Tak for svaret. Så vil jeg høre, hvorvidt hr. Bent Bøgsted ikke kunne være enig med mig i, når nu vi ikke kan blive enige om at lave ordningen om og sådan noget, at lige så vel som det er snedigt at give folk muligheden for at vælge til i forhold til at placere deres penge også at give folk muligheden for at vælge fra i forhold til at tage del i de omkostninger, som bliver påført nogle, fordi

nogle andre måske vil bruge deres muligheder for at vælge til.

Kunne det ikke være en snedig måde at gøre det på, sådan at man kunne vælge, om man vil være med i det her eller ej, ikke kun på valgsiden, men også på omkostningssiden, så vi kunne komme af med tvangselementet? Det kunne vi måske blive enige om.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det kunne man måske godt sige, men så vidt jeg erindrer, fra da jeg så på mit indbetalingskort fra LD, dengang de lavede puljer, så blev jeg også trukket et ekstra beløb til administrationsomkostninger. Jeg er ikke hundrede procent sikker. Det er, så vidt jeg lige erindrer, men jeg vil ikke påstå det hundrede procent.

Men det er meget rimeligt, at man, når man laver en ordning, der skal op at køre, hvor alle får muligheder for at vælge en pulje, så er med til at etablere sådan en. Men angående det med LD er jeg ikke hundrede procent sikker.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Da fru Lene Jensen ikke har flere korte bemærkninger, skal jeg oplyse hr. Bent Bøgsted om, at ifølge LD's beretning opkræves der et lille ekstra gebyr for dem, der har valgt at afvige ved selv at vælge puljer i LD. Det vil sige, at de, der benytter sig af valgfriheden, også bærer omkostningen selv. Og den information fra LD's beretning er fuldstændig identisk med min erindring om, hvordan det valg, jeg selv har foretaget i LD, så er.

Så det, hr. Bent Bøgsted i og for sig bør gå op og bekræfte, er, at det er klogt, at hvis man benytter sig af en valgfri ordning, så må man også selv bære de ekstra omkostninger frem for at lade dem, der ikke benytter ordningen, bære omkostningen.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Lars Barfoed (KF):

SP-ordningen er jo en ordning, der gentagne gange i det seneste år har givet anledning til ganske ophevede debatter her i Folketingssalen. Og det er måske, fordi her synliggøres i høj grad de ideologiske forskelle, der er imellem os i det her Folketing, og jeg synes egentlig, det er gan-

ske godt, at det en gang imellem bliver anskueliggjort.

Første gang, vi havde anledning til for alvor at tage sådan et ideologisk opgør om SP-ordningen, var, da et flertal bag den liberal-konservative regering besluttede, at nu skulle ordningen altså være en opsparingsordning, der betød, at de penge, man indbetaler til ordningen, også vedbliver at være ens egne. Man skal ikke dele sin opsparing med alle de andre, det skal altså igen være en ægte individuel opsparing, som den var oprindeligt.

Det gav anledning til en ganske lang og voldsom debat her i Folketinget, fordi det socialistiske mindretal her i Folketinget altså mente, at det skulle være en kollektiv ordning, hvor alle skulle dele med alle, mens vi liberale og konservative folketingsmedlemmer altså fandt, at det var rigtigt, at man fik lov til at beholde sine egne penge.

Nu får vi igen en diskussion, som går på, om man så skal have lov til selv at disponere over sine egne penge. Og der ser vi også, hvordan forskellene her i Folketinget er klare og tydelige. Socialisterne, herunder Socialdemokraterne, som vel stadig væk er en slags socialister, mener, at det noget kedeligt noget, det, vi nu er ved at indføre, at folk selv skal kunne disponere over deres egne midler. Og så er vi nogle liberale og konservative kræfter, som mener, at det egentlig er meget fornuftigt, at folk får valgfriheden, får muligheden for selv at disponere over deres egne midler.

Kl. 15.20

Vi Konservative synes, det er et godt forslag, og derfor kan vi støtte det.

Jeg har bemærket i hørings svarene, at der er forskellige sådan mere tekniske kommentarer til det. Forsikring & Pension har bl.a. nogle tekniske bemærkninger til nogle af formuleringerne i de enkelte paragraffer. Det synes jeg vi skal se på under udvalgsarbejdet, men Det Konservative Folkeparti kan i øvrigt tilslutte sig forslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Tak for ordførertalen.

Det er jo godt at høre, at der er folketingsmedlemmer, der prioriterer de store sammenhænge og de principielle sammenhænge. Derfor vil jeg også stille et meget principielt spørgsmål: Synes hr. Lars Barfoed ikke, det er et problem, hvis man generelt laver ordninger, hvor frit valg påfører mennesker, der ikke bruger det frie valg,

omkostninger? Synes hr. Lars Barfoed ikke, at det er et problem?

Jeg synes jo, som jeg nu har sagt nogle gange, at det kan være fint at have valgmuligheder, men som jeg altid siger, synes jeg, det er ufint, hvis valgmuligheder for dem, der vælger at benytte dem, fører til, at andre stilles ringere. Uanset om det er 10 kr., 30 kr. eller 1 mio. kr., synes jeg, det er et principielt problem, og det kunne jeg godt tænke mig at få hr. Lars Barfoed til at forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Principper eller ikke principper, det kan vel ikke være ligegyldigt, om man bliver påført en afgift på 10 kr. eller 1 mio. kr. Altså det må vel tælle lidt forskelligt.

Jeg synes, det er i orden, at man i det her tilfælde bliver påført en meget beskedent omkostning – jeg vender tilbage til hr. Flemming Oppfeldts regnestykke før – på ca. 10 kr. om året i 5 år for, at man har valgmuligheden. Det er dog rart, at man har en mulighed for at træffe et valg, hvis man vil.

Det er jo også et valg at vælge, at man lader sine penge blive stående i det, der kommer til at hedde SP-basis, og at man så siger: Men derudover, når valgmuligheden er etableret, ja, så er det dem, som benytter sig af valgmulighederne, som også kommer til at betale omkostningerne, der er forbundet med at flytte pengene. Sådan bliver det jo, og det synes jeg egentlig er en fair og god måde at gøre det på.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Tak for svaret. Jeg kan godt forstå, at det er svært at forholde sig principielt til ting, som, når man kigger på dem på det principielle plan, sådan set er fuldstændig glasklare, og derfor må man gribe til denne her 10-krone-seddel fra før.

Så vil jeg gerne spørge om to ting. Den ene er: Hvis det nu viser sig, at administrationsomkostningerne på det her går fuldstændig amok og nærmer sig et eller andet, der ligner Sverige, hvor man altså har brugt 1 mia. kr. på noget, der alene ligner en etablering, skal det så have nogle konsekvenser i forhold til den prisstruktur, der vil være for dem, der benytter det frie valg?

Jeg er enig i, at det er en god ting, at der er gebyr på, når man flytter tingene, og det er en af de ting i forslaget, som vi ikke kan være uenige om.

Det andet, jeg vil spørge om, er, om hr. Lars Barfoed mener, at samtlige omkostninger, der opstår som følge af det frie valg, skal bæres af dem, som benytter det, undtagen driftsomkostningerne, det vil altså sige de omkostninger, der er til information og til de løbende ting. Hvad er det, alle skal dække? Er det kun driftsomkostningerne, eller er det i virkeligheden sådan, at det kun er den del af omkostningerne, der kan henføres direkte til flytning, som de, der gør det, skal betale for?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Ja, det er sådan, at man har lagt et skøn over etableringsomkostningerne. Der siger man 120 mio. kr., og så kan der komme lidt oveni, men det er deromkring, at det ligger.

Derfor er det helt uden for rækkevidde at tale om, at det skulle kunne komme til at koste 1 mia. kr., fordi man i Sverige har haft en udgift af den størrelsesorden til et system. Vi må regne med, at man holder sig nogenlunde i den størrelsesorden. Hvis nu det kostede 1 mia. kr., ja, så ville prisen på 10 kr. jo altså stige til 100 kr. om året, og det synes jeg da ville være alvorligt.

Kl. 15.25

Med hensyn til hvordan man skal fordele driftsomkostningerne, jamen så er det jo klart nok sådan, at det er de omkostninger, der er forbundet med selve flytningen, som bliver delt ud på dem, der flytter, mens det grundlæggende informationsmateriale, som alle skal have, skal alle selvfølgelig også betale for. Og det synes jeg principielt og konkret er en helt fornuftig måde at gøre tingene på.

Formanden:

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslaget er en udløber af finanslovaftalen for 2002, og regeringen nedsatte i foråret 2002 et embedsmandsudvalg om større valgfrihed i pensionsordningerne. Udvalgets delrapport om valgfrihed i SP danner grundlag for nærværende lovforslag.

SP er jo en opsparingsbaseret ratepensionsordning uden forsikringselementer, der blev etableret ved lov i 1998 som led i pinsepakken. Og fra og med 1999 indbetaler lønmodtagere, selvstændige og modtagere af overførselsindkomster 1 pct. af deres bruttoindkomst til SP, og pengene kan først udbetales, efter at man som

lønmodtager er fyldt 65 år, og de vil blive udbetalt over en periode på 10 år.

Med lovforslaget får den enkelte lønmodtager større valgfrihed med hensyn til, hvordan en del af pensionsopsparingen skal investeres, nemlig den såkaldte SP-del, der udgør 1 pct. af bruttoindkomsten. I bemærkningerne til forslaget hedder det, at med SP-valg vil kontohaveren få mulighed for at vælge sin egen investeringsprofil. Valget kan f.eks. stå mellem graden af risikovillighed i investeringen eller ønsket om miljørigtige eller etiske investeringer. Desuden vil man som kontoindehaver eller lønmodtager få en flytteret, der betyder, at man kan lade et andet pengeinstitut end ATP administrere SP-opsparingen.

Lovforslaget giver altså den enkelte lønmodtager større ansvar for, hvordan vedkommendes egen pensionsopsparing investeres. Desuden giver valgfriheden lønmodtageren mulighed for at anbringe en del af pensionsopsparingen i f.eks. mere etiske eller miljørigtige investeringer.

ATP's opgave er jo frem for andet at skabe så store afkast på investeringerne som muligt, men med dette lovforslag bliver der nu mulighed for, at den enkelte opsparer selv kan vælge et lidt lavere afkast imod, at investeringen f.eks. har en særlig økologisk eller etisk bæredygtig profil.

Dog er der nogle tekniske spørgsmål, vi skal have afklaret, inden Kristeligt Folkeparti eventuelt vil kunne stemme for det her lovforslag. Bl.a. mener vi, det er urimeligt, at alle lønmodtagere skal være med til at betale for frit valg-ideen, også i de tilfælde, hvor borgerne selv ønsker bare at lade deres pension stå i ATP, hvor den har stået hele tiden, og ikke ønsker at benytte deres ret til frit valg med hensyn til, hvor de alternativt vil placere deres penge. Det kan faktisk ansues som en ekstra beskatning for lønmodtagerne.

Kristeligt Folkeparti ser frem til en konstruktiv behandling af forslaget i udvalget, men da der er disse problemer, vi skal have kigget på, er vi fra Kristeligt Folkeparti på nuværende tidspunkt ikke klar til at udtale støtte til forslaget.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Når vi nu behandler forslaget om valgfrihed med hensyn til placeringen af de særlige pensionsmidler, vil jeg godt starte med at slå fast, at

Enhedslisten altså ikke har noget religiøst forhold hverken til ATP eller til de øvrige store pensionselskaber.

Når vi alligevel er skeptiske over for forslaget, skyldes det altså ikke, at vi synes, at alt er godt i den måde, pensionsmidlerne bliver forvaltet på i dag. Derimod skyldes det, at en liberalisering af pensionsområdet kommer til at koste i hvert fald en del af lønmodtagerne penge gennem øgede administrationsomkostninger og ved, at pensionens størrelse i endnu højere grad end i dag kommer til at afhænge af en heldig hånd i valget af investeringer.

Når vi taler pension, er det Enhedslistens klare holdning, at tryghed i alderdommen er en samfundsopgave gennem en høj, fast folkepension. Udviklingen de senere år er derimod i stadig højere grad gået i retning af individuel opsparing, hvor pensionens størrelse kommer an på, hvor meget man tjener i arbejdslivet.

Kl. 15.30

Arbejdsmarkedspensionerne er et dårligt eksempel, som ikke alene knytter pensionens størrelse sammen med lønnen, men i endnu højere grad koster penge for de mennesker, der er arbejdsløse eller helt uden for arbejdsmarkedet i perioder.

En liberalisering af Den Særlige Pensionsopsparing vil fjerne os endnu mere fra en målsætning om øget lighed i folks pensionisttilværelse. Nok så væsentligt er det, at forslaget, som vi har hørt, også vil føre til øgede administrationsomkostninger og dermed til et lavere afkast af lønmodtagernes opsparede midler.

Alle kommer til at bidrage til festen, uanset om man har tænkt sig at deltage eller ej, uanset om man har tænkt sig at bruge valgfriheden eller ej. Dertil kommer så, at de, som vælger at flytte rundt på deres pensionsmidler, kommer til at bidrage lidt mere til den øgede administration.

I dag administreres SP-midlerne af ATP, og den administration er faktisk billig i sammenligning med andre pensionsforvaltere. ATP bruger 13 kr. om året for hver af de 3,2 millioner mennesker, som bidrager til SP-ordningen.

Efter Enhedslistens opfattelse er det lidt tankevækkende, at så godt som hver eneste gang regeringen udmønter sine ideer om frit valg, kommer det til at koste penge til administration og bureaukrati, og de, der skulle have glæde af en valgfrihed, får ikke meget glæde af det. Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har fra starten haft som mål at skabe større valgfrihed for borgerne på så mange områder som muligt. Pensionsområdet er kun et enkelt af dem, men til gengæld også et vigtigt område.

Mange mennesker oplever, at de sparer op til deres alderdom, uden at de har indflydelse på, hvordan det går med de penge, de sparer op. Det vil vi gerne prøve at lave om på, og det første skridt er nu taget med dette lovforslag.

Med forslaget sikres den enkelte borger større indflydelse på de penge, der står i SP. De får nu mulighed for at få indflydelse på investeringsstrategien og dermed resultatet af deres opsparing. Og hvis de ønsker det, har de mulighed for at flytte pengene helt ud af SP og over til en anden pensionsforvalter. Dermed lever SP op til ønsket om at give borgerne større medindflydelse på de beslutninger, der er vigtige for dem.

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har støttet lovforslaget. Hvis forslaget giver anledning til spørgsmål, er jeg sikker på, at disse vil kunne løses under udvalgsbehandlingen. Det gælder såvel spørgsmålet om udgifterne til etablering af ordningen som tidspunktet for valgfrihedens indtræden, og de spørgsmål vil jeg naturligvis meget gerne besvare under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af starthjælpen og introduktionsydelsen til kontanthjælpsniveau.

Af Bodil Kornbek (KRF) m.fl.
(Fremsat 25/2 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af starthjælpen til udlændinge.

Af Kamal Qureshi (SF) m.fl.
(Fremsat 11/3 2003).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag går ud på, at Folketinget opfordrer regeringen til inden den 1. januar 2004 at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de nødvendige ændringer i administrative forskrifter med henblik på at forhøje starthjælpen, introduktionsydelsen og den tilknyttede ydelse under virksomhedspraktik.

Forhøjelsen skal gælde for personer, der har opholdt sig i Danmark fra den 1. juli 2002, og indebærer, at disse ydelser svarer til den kontanthjælp, som personer i samme sociale situation, der har haft ophold i Danmark i 7 år, kan få.

Jeg skal i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at regeringen gik til valg på et optjeningsprincip til kontanthjælp. Regeringen fremsatte i foråret 2002 et forslag om at indføre starthjælp og introduktionsydelse, og det blev vedtaget af et flertal i Folketinget bestående af regeringspartierne og Dansk Folkeparti. Regeringen har dermed opfyldt sit løfte.

Kl. 15.35

Det er det princip og det løfte, Kristeligt Folkeparti nu vil have regeringen til at ændre. Jeg afslører nok ingen hemmeligheder ved at fortælle, at det har regeringen ikke tænkt sig at gøre. Vi fik indført en ydelse, der motiverer folk til at komme ud i arbejdslivet hurtigst muligt, motiverer dem til at være interesserede i hurtigt at lære dansk, motiverer til, at man bliver selvfor-